

Herman Korff

Nee, wij mochten thuis niet 'mof' zeggen en geen flauwe grappen maken over radio's en fietsen die teruggebracht moesten worden. Er waren ook goede Duitsers legde mijn vader uit.

In de zomer van 1944 werd mijn opa, Pake Auke, aangesproken toen hij zijn koeien zat te melken op het stukje land vlak buiten Giekerk.

De man vroeg of hij wat melk kon krijgen.

Daarna kwam de man iedere dag langs.

Dat bezoekje duurde steeds langer. Beiden vermeden de oorlog als onderwerp.

Pake vermoedde dat het een onderduiker was die in het bootje van Eeuwe de Vries sliep. Vlakbij de eendenkooi bij de Giekerkerhoek. Aan het accent te horen dacht Pake dat het een Limburger was.

In de herfst gingen de koeien op stal en zagen de twee elkaar een paar weken niet.

Tot verbazing van Pake stond de man op een dag in de schuur van de boerderij. Hij vroeg of hij een nacht in het hooi mocht slapen met het oog op de naderende regen en storm.

De volgende ochtend vroeg hij of het misschien mogelijk was om er vaker te slapen nu het kouder werd. Pake Auke wilde nu eerst weten wie de man was.

Herman Korff. Een Duitse communist. En dienstweigeraar. Hij was al vier jaar op de vlucht. Eerst had hij onderdak gevonden in Groningen en later in Leeuwarden. Vanuit die stad was hij naar dat bootje bij de eendenkooi gebracht.

Na overleg met mijn oma kreeg hij te horen dat hij de koude dagen door kon brengen in de schuur van de boerderij.

Korff waarschuwde: 'Als ze me vinden, krijg ik de kogel. Maar jullie ook.'

Dat hadden Pake en Beppe wel begrepen.

Herman Korff had onderdak voor de winterse dagen.

Na de oorlog bleef het contact met Korff bestaan. Ook al omdat mijn vader de laatste maanden van de oorlog onder mocht duiken. Na een mislukt wapentransport waarbij twee doden vielen, moest mijn vader zich schuilhouden. Ook hij verbleef in dat scheepje bij die eendenkooi en in die hooischuur bij wat

later zijn schoonouders werden. Want ook in oorlogstijd bloeit de liefde.

Na de oorlog kwam oom Herman zo nu en dan op bezoek, soms gingen mijn ouders naar het stadje in het Ruhrgebied waar Herman Korff in 1991 op 81-jarige leeftijd overleed.